

СЪЮЗ НА РАБОТОДАТЕЛИТЕ В БЪЛГАРИЯ

ул. Индустриална №11, София 1202, тел. 00359 2-9178 868, 931 1688,
факс: 003592 - 9178 861, 931 16 88 e-mail: headoffice@eabg.org,
Интернет: www.eabg.org

Учре. №: 42-00-29/02-10-2000

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Гр. София

Ан. Битановски и др.

Р. Димитров

3.10.2000 г.

СТАНОВИЩЕ

От Съюза на работодателите в България

Относно: Определение на Конституционния съд от 19 септември 2000г. по конституционно дело № 12/2000г. във връзка с искането на 50 народни представители за обявяване противоконституционността на параграфи 4, 6 и 11 от ЗИДНК.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Като Ви благодарим за предоставената ни възможност да вземем отношение по споменатото дело, изразяваме следното становище:

1. По искането по параграф 4:

Подкрепяме искането на народните представители за обявяването на този текст за противоконституционен. Към изложените аргументи можем да добавим следните:

- Не е ясно за кои длъжностни лица се отнася клаузата. Създава се възможност за понасяне на отговорност от служители, чийто функции не са свързани с взимането на решение за разпореждането със средствата;
- При сегашната икономическа обстановка би трябвало да е допустимо отговорни длъжностни лица и органи на местното

самоуправление като кметове и общински съвети да вземат самостоятелни решения по осигурени от тях бюджетни средства и да има ограничения за разпореждане със средства, предоставени от държавния бюджет. За решенията си те носят отговорност пред своите избиратели;

- Клаузата в параграф 4 ще осигури лишаване от свобода вероятно на около 90% от кметовете в страната. Едва ли това е целта и средството за предотвратяване на нарушенията. Препоръчително е да се премахват причините за тези нарушения, а не последствията. На всички е ясно, че причините са от икономическо естество и са комплексни;
- Не е ясно кои случаи са "маловажни" /ал. 3/;
- Не е ясно в какъв срок следва да се възстановят неправомерно изразходваните средства, за да не се наказва деецът /ал. 4/. Ако в правото ще се въвежда този принцип, нека се приложи повсеместно.

2. По искането по параграф 6:

Също подкрепяме искането и аргументите на народните представители, като добавяме следните:

- Изискването за внасяне на осигурителните вноски в НОИ е следствие от задължението на работодателя да изплати работната заплата на работника. Ето защо, не би трябвало на първо място да се поставя изискването за внасяне на осигурителните вноски. В случая алтернативният текст би изглеждал така: "Длъжностно лице, което внесе дължимите осигурителни вноски, без да са изплатени работните заплати се лишава от свобода ...". Абсурдът е очевиден. И тук, както и по – горе истинските причини са в икономическата обстановка, затова следва да се предприемат икономически, а не административни мерки;
- Не е ясно кое е "длъжностното лице" /ал.1/. Длъжностните лица в различните компании са различни – от счетоводител и касиер до управител / изп. директор/ и членове на управителни съвети. Редица компании се управляват от директорски съвети като не малка част от състава им са чужденци, които не пребивават в страната;
- Не е ясно какво са "големи размери" /ал.1/, къде е границата между големите и малките размери;
- Според нас, когато се взимат административно – наказателни мерки следва да се отчитат и причините, които водят до нарушението. В случая не може да става дума за преднамерени нарушения. Обикновено алтернативата на ръководителите е предприятието да фалира;

- На този етап, вероятно трябва да се осигури възможност след съгласие на работниците, за определен период работодателят да не внася осигурителни вноски с цел да се създаде възможност за оздравяване на предприятието.

С уважение:

ВАСИЛ ВАСИЛЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ